

fik med varetagelse af vejopgaverne, f.eks. hvad angår etablering af særlige trafik anlæg i form af busbaner og holdepladser ved vejene. Det skal også fremhæves, at amtsrådene har de bedste muligheder for at koordinere vejplanlægningen med anden planlægning netop i kraft af amtsrådenes opgaver som regionplanmyndighed samt opgaverne som sektorplanmyndighed på frednings-, råstof-, landbrugs-, vand- og miljøområdet.

Også den trafikpolitiske redegørelses synspunkter om opgavefordelingen følger Amtsrådsforeningens forslag. I den trafikpolitiske redegørelse udtalte den daværende trafikminister Niels Matthiasen:

»... vil jeg gerne slå et par hovedsynspunkter fast, hvad angår opgavefordelingen. Staten har som initiativtager og gennem lovgivningen ansvaret for grundtrækkene i en trafikpolitik og dermed bl.a. også det endelige ansvar for, at der overalt i vores land ydes borgerne en rimelig trafikbetjening. Endvidere er det regeringens opfattelse, at såvel den indenlandske fjerntrafik som trafikken til og fra udlandet må være et statsanliggende. Derimod må afgørelsen af, hvorledes de lokale og regionale trafikopgaver skal løses, principielt ligge hos amtsråd, kommuner og hovedstadsrådet. Det gælder selvfølgelig først og fremmest for persontrafikken. Kun derved kan vi sikre det nødvendige samspil mellem trafikplanlægningen og den generelle region- og kommuneplanlægning, som netop er lagt i disse myndigheders hænder. Koordineringen mellem fjerntrafik og lokaltrafik og mellem de enkelte regioners planer må ske i samarbejde mellem staten, amter og kommuner.«

3. Amtsrådsforeningens forslag indebærer mindst risiko for dobbeltadministration og indebærer den samfundsmæssigt set mest rationelle løsning

3.1. Ved vejlovsændringen i 1971 blev der i § 15 skabt grundlag for, at staten kan indgå aftale med et amtsråd eller en kommunalbestyrelse om, at projekterings-, anlægs- og vedligeholdelsesarbejder samt driftsforanstaltninger udføres af vedkommende amtskommune eller kommunes vejvæsener for statens regning. Det blev samtidig såvel i lovens bemærkninger som af folketingets trafikudvalg slået fast, at det ikke er tanken at

etablere et statsvejvæsen, men at opgaverne skal udføres af de lokale myndigheder.

Denne adskillelse af det økonomiske ansvar og de udførende opgaver, som der her ved er tale om gennem samarbejdsaftalerne, indebærer, at en række tilladelser og dispensationer må indhentes af samarbejdspartnerne i vejdirektoratet. Dette er i sig selv udtryk for en administrativ besværliggørelse og indebærer risiko for dobbeltadministration. Det bemærkes i den forbindelse, at flere amtsråd i besvarelse af indenrigsministerens forespørgsel af 20. september 1982 til samtlige amtsborgmestre og borgmestre om regler i love, administrative forskrifter m.v., som i unødigt grad gør administrationen kompliceret og tids- og omkostningskrævende, netop fremhæver, at en ændring af vejopgavefordelingen som foreslået af Amtsrådsforeningen vil indebære væsentlig forenkling af vejadministrationen. Samtidig anføres, at vejdirektoratet over for amtsrådene som samarbejdspartnere har indført stadig flere administrativt krævende procedurer, som unødigt forringer mulighederne for tilrettelæggelse af en rationel indsats.

3.2. De amtskommunale vejvæsener har de bedste forudsætninger for at løse vejopgaverne mest rationelt.

3.2.1. Opgaverne vil som nævnt blive løst i sammenhæng med den sammenfattende fysiske planlægning samt under hensyn til de interesser, som amtsrådene varetager som frednings-, råstof-, landbrugs- og miljømyndigheder, ligesom opgaverne vil blive løst i sammenhæng med opgaverne inden for den kollektive trafiks område. Denne sammenhæng i de opgaver, som amtsrådene varetager, sikrer de bedste muligheder for, at der også på vejområdet foretages den mest hensigtsmæssige opgaveløsning samt skabes de bedst mulige helhedsløsninger. Dette vil ikke mindst være til gavn for den lette trafik. Eksempelvis vil etablering af cykelstier bedst kunne prioriteres af amtsrådene med henblik på bl.a. betjeningen af offentlige institutioner og under hensyn til fredningsplanlægningen, hvad angår cykelstiers rekreative funktioner.

3.2.2. Specielt om vejdirektoratets cykelsti-program gælder, at det udarbejdes på baggrund af indstillinger fra amtsrådene. Amtsrådene forestår imidlertid en egentlig samlet cykelstiplanlægning omfattende hoved- og